

**ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ՀԱՆՐԱՅԻՆ ԾԱՌԱՅՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ ԿԱՐԳԱՎՈՐՈՂ ՀԱՆՁՆԱԺՈՂՈՎ
ՈՐՈՇՈՒՄ**

-- հուլիսի 2019 թվականի №---Ա
ք. Երևան

«ԱՆԻ» ԲԱՑ ԲԱԺՆԵՏԻՐԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹՅԱՆ ՆԿԱՏՄԱՍԲ ՏՈՒԳԱՆՔ ԿԻՐԱՌԵԼՈՒ, ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՀԱՆՐԱՅԻՆ ԾԱՌԱՅՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ ԿԱՐԳԱՎՈՐՈՂ ՀԱՆՁՆԱԺՈՂՈՎԻ 2009 ԹՎԱԿԱՆԻ ՀՈՒԼԻՍԻ 15-Ի №375Ա ԵՎ 2019 ԹՎԱԿԱՆԻ ՄԱՅԻՍԻ 29-Ի №160Ա ՈՐՈՇՈՒՄՆԵՐՈՒՄ ՓՈՓՈԽՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ ԿԱՏԱՐԵԼՈՒ ԵՎ «ՋՐԱՁՈՐ» ՓՈՔՐ ՀԻՂՈՒՄՆԵՐԻ ԿԵՐԱՀԱՇՎԱՐԿ ԿԱՏԱՐԵԼՈՒ ՄԱՍԻՆ

Հաշվի առնելով, որ՝

ա) Հայաստանի Հանրապետության հանրային ծառայությունները կարգավորող հանձնաժողովի (այսուհետ՝ Հանձնաժողով) 2009 թվականի հուլիսի 15-ի №375Ա որոշմամբ «Անի» բաց բաժնետիրական ընկերությանը (այսուհետ՝ Ընկերություն) տրամադրվել է Հայաստանի Հանրապետության Շիրակի մարզի Ջրաձոր համայնքի վարչական տարածքում՝ Ախուրյան գետի աջ ափին գտնվող ռոտաման ջրատարի վրա կառուցված «Ջրաձոր» փոքր հիդրոէլեկտրակայանում (այսուհետ՝ Կայան) էլեկտրական էներգիայի (հզորության) արտադրության №0322 լիցենզիան (այսուհետ՝ №0322 լիցենզիա),

բ) Ընկերությունը 2017 թվականի մայիսի 3-ի №05.025 գրությամբ հայտնել է, որ ձեռք է բերել Կայանը սնուցող՝ Հայաստանի Հանրապետության Շիրակի մարզի Ամասիա համայնքում գտնվող Ջրաձոր և Ամասիա ջրանցքները, դրանց օգտագործման ու սպասարկման համար անհրաժեշտ բոլոր հիդրոտեխնիկական կառուցվածքները՝ սկզբնաամասից մինչև ջրառը՝ 5.47 կմ ընդհանուր երկարությամբ: Նշվածի արդյունքում Կայանը կարող է դասվել բնական ջրահոսքերի հաշվին, ինչից էլնելով էլ Ընկերությունը խնդրել է համապատասխան փոփոխություններ կատարել №0322 լիցենզիայի պայմաններում: Դիմումին կից Ընկերությունը ներկայացրել է Հայաստանի Հանրապետության կառավարության 2017 թվականի ապրիլի 13-ի №372Ա որոշման պատճենը, որով Ընկերությանն է օտարվել Հայաստանի Հանրապետության Շիրակի մարզի Ամասիայի համայնքում գտնվող 1882 քառ. մետր մակերեսով Ջրաձորի ջրանցքը և դրանց օգտագործման ու սպասարկման համար

անհրաժեշտ 0.1968 հա մակերեսով հողամասը, 5342 մ2 մակերեսով Ամասիայի ջրանցքը և դրանց օգտագործման ու սպասարկման համար անհրաժեշտ 1.38 հա մակերեսով հողամասը, 7060 մ2 թունելը, ինչպես նաև ջրանցքներն սպասարկող կառուցվածքները՝ համաձայն նույն որոշման №1 հավելվածի, ջրօգտագործման թույլտվությունը, որտեղ որպես ջրառ նշված է Ախուրյան գետը, անշարժ գույքի նկատմամբ իրավունքների պետական գրանցման վկայականների պատճենները:

Միննույն ժամանակ Ընկերությունը 2017 թվականի մայիսի 3-ին ներկայացրել է սակագնի սահմանման (վերանայման) հայտ,

զ) Հանձնաժողովը 2017 թվականի մայիսի 17-ի №167Ա որոշմամբ համապատասխան փոփոխություններ է կատարել №0322 լիցենզիայի պայմաններում՝ Կայանը դասելով բնական ջրահոսքերի վրա կառուցված փոքր հիդրոէլեկտրակայանների շարքին, և նույն օրվա №168Ա որոշմամբ Կայանից առաքվող էլեկտրական էներգիայի սակագինը վերանայվել է՝ 15,832 դրամ/կՎտժ (առանց ավելացված արժեքի հարկի) մեծության փոխարեն սահմանվելով 23,753 դրամ/կՎտժ (առանց ավելացված արժեքի հարկի),

դ) «ՖԵՆՀԱԼ», «ԷՐՍԵԴ» և «ԼԱՅԹԷԿՈ» սահմանափակ պատասխանատվությամբ ընկերությունները (այսուհետ՝ դիմողներ) 2019 թվականի հունիսի 19-ին դիմել են Հանձնաժողով՝ Կայանից առաքվող էլեկտրական էներգիայի սակագնի բարձրացմանը միտված՝ Հանձնաժողովին ներկայացված փաստաթղթերում (առերևույթ) անճշտությունների, ենթադրյալ խեղաթյուրված տեղեկությունների մասով վարչական վարույթ հարուցելու վերաբերյալ դիմումով, որով, դիմողները, ներկայացնելով համապատասխան հիմնավորումներ, նշել են, որ Ընկերության կողմից Ախուրյանի «Աջափնյա» ջրանցքի առանձին հիդրոհանգույցների օտարման ճանապարհով սեփականաշնորհումից հետո Հայաստանի Հանրապետության բնապահպանության նախարարության կողմից Կայանի ջրօգտագործման թույլտվության մեջ, ի տարբերություն նախորդ թույլտվությունների, որպես ջրառի կետ նշվել է Ախուրյան գետը: Նշված գրառումը, ըստ դիմողների, վստահաբար չի համապատասխանում իրականությանը, քանի որ Կայանը ջրառն իրականացնում է «Աջափնյա» ջրանցքի գլխամասից՝ պատվարից, որը եղել և մնում է պետական սեփականություն: Վերոնշյալ անճշտությունները և ապատեղեկատվությունը ներկայացվել են Հանձնաժողովին, որպեսզի Ընկերությունը համարվի բոլոր հիդրոկառույցների լիիրավ սեփականատերը, և Կայանից առաքված էլեկտրական էներգիայի համար վճարվի առավելագույն սակագնով,

ե) դիմողների 2019 թվականի հունիսի 19-ի գրության հիման վրա, համաձայն «Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» օրենքի 30-րդ հոդվածի 1-ին մասի «ա» կետի, հարուցվել է վարչական վարույթ, որի վերաբերյալ դիմողները և Ընկերությունը ծանուցվել են Հանձնաժողովի 2019 թվականի հունիսի 20-ի №ՍՇ/2.3-63/1223-19 գրությամբ,

զ) դիմողները վարչական վարույթի շրջանակում Հանձնաժողով ներկայացված 2019 թվականի հունիսի 20-ի և հուլիսի 23-ի գրություններով, ըստ էության, կրկնել են իրենց նախորդ գրությամբ հայտնած փաստարկները՝ ներկայացնելով լրացուցիչ հիմնավորումներ,

է) հարուցված վարույթի շրջանակում ստեղծված աշխատանքային խմբի կողմից 2019 թվականի հունիսի 25-ին Շիրակի մարզի Ամասիա համայնքում՝ Կայանում, իրականացվել է մոնիթորինգ, ինչին մասնակցել է նաև Հայաստանի Հանրապետության ջրային կոմիտեի առաջադրած թեկնածուն: Արդյունքում փաստվել է, որ Ախուրյանի աջափնյա ջրանցքի ջրառի հատվածում՝ թունելից առաջ առկա է այն սնուցող «Գեաձև» բաց ջրանցք՝ ջրաչափական դիտակետով, և պատվար,

ը) հարուցված վարչական վարույթի շրջանակում Ընկերությունը 2019 թվականի հունիսի 28-ի №06.043 գրությամբ հայտնել է, որ իր ներկայացրած բոլոր տեղեկությունները ճիշտ են և համապատասխանում են իրականությանը, 2017 թվականին տեղի է ունեցել ջրառի կետի փոփոխություն՝ պայմանավորված ջրանցքի և կից հիդրոտեխնիկական կառույցների և սարքավորումների ձեռքբերմամբ: Միաժամանակ, Ընկերությունը տեղեկացրել է, որ Կայանը ջրառն իրականացնում է Ախուրյանի աջափնյա ջրանցքի գլխամասի հատվածից «Դ»-աձև ջրանքի միջոցով և Ընկերությունը հանդիսանում է Կայանը սնուցող բոլոր հիդրոտեխնիկական ենթակառուցվածքների լիիրավ սեփականատերը: Ի կատարումն Հայաստանի Հանրապետության կառավարության 2017 թվականի ապրիլի 13-ի որոշման նույն թվականի ապրիլի 25-ին կքնվել է պետական գույքի օտարման և գրավի պայմանագիր: Այդ պայմանագրի շրջանակում կողմերի միջև կազմվել է նաև հանձնման-ընդունման ակտ, որտեղ հստակ արտացոլված է ամբողջ գույքացանկը, որը հանձնվել է Ընկերությանը: Նշված պայմանագրով փոխանցված գույքի բնութագիրը և նկարագրությունը սահմանված է վերոնշյալ պայմանագրի անբաժանելի մասը հանդիսացող հանձնման-ընդունման ակտով, որը պետք է Հանձնաժողովի կողմից ելակետային համարվեր, և հանձնման-ընդունման ակտում նշված գույքը փաստացի առկա է,

թ) Հանձնաժողովը 2019 թվականի հուլիսի 1-ի №ԳԲ/2.2-21/1373-19 գրությամբ դիմել է Հայաստանի Հանրապետության ջրային կոմիտե՝ խնդրելով հայտնել, թե Հայաստանի

Հանրապետության կառավարության 2017 թվականի ապրիլի 13-ի №372Ա որոշմամբ ընկերությանը հանձնված գույքը արդյոք ներառում է Ախուրյանի աջափնյա ջրանցքի՝ ռոռզման և Կայանի շահագործման նպատակով ջուրն ընդունելու (տեղափոխելու) համար անհրաժեշտ բոլոր հիդրոկառույցները (այդ թվում՝ «Գեաձև» բաց ջրանցքը՝ ջրաչափական դիտակետով և պատվարը), թե որևէ հիդրոկառույց կամ դրա մաս գտնվում է կոմիտեի կամ «Շիրակ» ջրօգտագործողների ընկերության հաշվեկշռում,

ժ) Հայաստանի Հանրապետության ջրային կոմիտեն 2019 թվականի հուլիսի 10-ի №01/05/3077-19 գրությամբ հայտնել է, որ Հայաստան Հանրապետության կառավարության 2004 թվականի դեկտեմբերի 16-ի №1913Ա որոշմամբ Ախուրյանի աջափնյա ջրանցքը առանց գլխամասային կառույցի առանձնացվել է «Ռոռզում-ջրառ» փակ բաժնետիրական ընկերության գույքի կազմից և, ամրացվելով ջրային կոմիտեին, անհատույց օգտագործման իրավունքով հանձնվել «Աջափնյակոռոզում» ջրօգտագործողների ընկերությանը (վերակազմակերպման արդյունքներով ներկայիս «Շիրակ» ջրօգտագործողների ընկերություն): Իսկ ջրանցքի գլխամասային կառույցը Հայաստանի Հանրապետության կառավարության 2006 թվականի փետրվարի 9-ի №164Ն որոշմամբ փոխանցվել է «Ռոռզում-ջրառ» փակ բաժնետիրական ընկերության վերակազմակերպման արդյունքում առանձնացման ձևով ստեղծված «Ախուրյան-Արաքս-ջրառ» փակ բաժնետիրական ընկերությանը և, Հայաստանի Հանրապետության կառավարության 2012 թվականի հուլիսի 19-ի №906Ա որոշմամբ նրա կազմից առանձնացվելով ամրացվել է ջրային կոմիտեին և նույնպես փոխանցվել «Շիրակ» ջրօգտագործողների ընկերությանը՝ անհատույց օգտագործման իրավունքով:

Հայաստանի Հանրապետության կառավարության 2017 թվականի ապրիլի 13-ի №372Ա որոշման 1-ին կետով Հայաստանի Հանրապետության էներգետիկ ենթակառուցվածքների և բնական պաշարների ջրային տնտեսության պետական կոմիտեի հաշվեկշռում հաշվառված և անհատույց օգտագործման իրավունքով «Շիրակ» ջրօգտագործողների ընկերությանը հանձնված Ախուրյանի աջափնյա ջրանցքի գլխամասից հետո որոշակի հատված ուղղակի վաճառքի ձևով օտարվել է Ընկերությանը: Ինչ վերաբերում է ջրանցքի ջրառի հատվածում՝ թունելից առաջ առկա ջրաչափական դիտակետով և պատվարով «Գեաձև» բաց ջրանցքի պատկանելիությանը, ապա Հայաստանի Հանրապետության կառավարության 2017 թվականի ապրիլի 13-ի №372Ա որոշման համաձայն՝ 2017 թվականի մայիսի 24-ին կազմված հանձնման-ընդունման ակտով Ընկերությանն է փոխանցվել «Գեաձև ջրանցք ջրաչափական դիտակետով», իսկ պատվարը, ինչպես նաև ջրանցքի գլխամասային հիմնական

կառուցվածքները չեն փոխանցվել Ընկերությանը և հանդիսանում են պետական սեփականություն,

ժա) Ընկերությունը 2019 թվականի հունիսի 15-ի N°07.049 գրությամբ ըստ էության հայտնել է, որ Կայանի՝ ջրառի իրականացման համար անհրաժեշտ բոլոր կառույցները հանդիսանում են Ընկերության սեփականությունը, իսկ այն մասը, որը չի հանդիսանում՝ լիցենզավորված գործունեություն իրականացնելու համար անհրաժեշտ չէ, և դրանք գործում են միմյանցից անկախ: Որպես նշվածի հիմնավորում՝ Ընկերությունը երկայացրել է «ԳԻԴԵՊԻՆՎԵՍ» սահմանափակ պատասխանատվությամբ ընկերության և «ՀԱՅՀԻԴՐՈՒՆԵՐԳԱՆԱԽԱԳԻԾ» փակ բաժնետիրական ընկերության համապատասխանաբար 2019 թվականի հունիսի 27-ի N°24/19 և հունիսի 28-ի N°Ա-53 գրությունները,

ժբ) 2019 թվականի հունիսի 17-ին Հանձնաժողովում տեղի են ունեցել քննարկներում Ընկերության, «ԳԻԴԵՊԻՆՎԵՍ» սահմանափակ պատասխանատվությամբ ընկերության և «ՀԱՅՀԻԴՐՈՒՆԵՐԳԱՆԱԽԱԳԻԾ» փակ բաժնետիրական ընկերության ներկայացուցիչների մասնակցությամբ, ինչի ընթացքում «ԳԻԴԵՊԻՆՎԵՍ» սահմանափակ պատասխանատվությամբ ընկերության և «ՀԱՅՀԻԴՐՈՒՆԵՐԳԱՆԱԽԱԳԻԾ» փակ բաժնետիրական ներկայացուցիչները պնդում էին, որ չնայած այն հանգամանքին, որ ջրափային պատվարը ի սկզբանե ծառայել է ընդունվող ջրի մակարդակը բարձրացնելու, դեպի թունել հոսքը սահուն իրականացնելու համար, մինչդեռ տարիների ընթացքում գետով եկած տիղմը, ավազախառն հողը ամբողջությամբ լցրել է պատվարի առջևի տարածքը և քանի որ ջրանցքի հունի մակարդակը ավելի ցածր է քան ջրընդունիչի սկզբնամասն է, գետով եկած ջուրը սահուն, առանց խոչընդոտների գնում է դեպի ջրանցք, և ներկայումս նշված պատվարը ջրառի համար որևէ դերակատարում չունի:

Միաժամանակ, քննարկման ընթացքում մասնագիտական կազմակերպության ներկայացուցիչը փաստեց նաև, որ պատվարի չլինելու դեպքում զարնան ժամանակահատվածում հեղեղումների ընթացքում ստեղծված հողային շերտը չի կարող դիմակայել ջրի հոսքին և անհրաժեշտ կլինի տալ այլ լուծում,

ժգ) 2017 թվականի մայիսի 3-ի դրությամբ գործող խմբագրությամբ Հանձնաժողովի 2015 թվականի ապրիլի 22-ի N°88Ն որոշմամբ հաստատված՝ Հայաստանի Հանրապետության տարածքում վերականգնվող էներգետիկ ռեսուրսների օգտագործմամբ էլեկտրական էներգիա արտադրող կայաններից առաքվող էլեկտրական էներգիայի վաճառքի սակագների հաշվարկման մեթոդիկայի (այսուհետ՝ Մեթոդիկա)՝ 1-ին կետի 1-ին ենթակետի համաձայն՝ բնական ջրահոսքերի վրա կառուցված փոքր հիդրոէլեկտրակայաններ են համարվում այն

կայանները, որոնք ունեն մինչև 30 ՄՎտ տեղակայված հզորություն, էլեկտրական էներգիա արտադրելու նպատակով ամբողջությամբ, մասնակիորեն կամ համատեղության կարգով չեն օգտագործում այլ անձանց պատկանող հիդրոկառույցներ և էլեկտրական էներգիայի արտադրության լիցենզիա են ստացել 2004 թվականի փետրվարի 9-ից հետո,

ժդ) N°0322 լիցենզիայի պայմանների՝ 2017 թվականի մայիսի 3-ի դրությամբ գործող խմբագրությամբ 6.15 կետի համաձայն՝ լիցենզավորված անձը, Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ սահմանված կարգով, պատասխանատվություն է կրում Հանձնաժողով ներկայացրած լիցենզավորված գործունեության հաշվետվության և այլ տեղեկատվության հավաստիության համար,

ժե) հարուցված վարչական վարույթի շրջանակում փաստվել է, որ՝

- Կայանում էլեկտրական էներգիայի (հզորության) արտադրության լիցենզավորված գործունեություն իրականացնելու համար առկա են այն սնուցող ջրանցքի գլխամասային հիդրոկառույցներ, որոնք հանձնված չեն Ընկերությանը և հանդիսանում են պետական սեփականություն:

Հանրահայտ փաստ է, որ ինչպես ցանկացած այլ, այնպես էլ տվյալ դեպքում գլխամասային հիդրոկառույցներն անհրաժեշտ են համապատասխան ջրանցքի և ջրընդունիչի բնականոն շահագործումն ապահովելու, այն է՝ ջրանցքով ոռոգման և Կայանի շահագործման նպատակով անհրաժեշտ քանակի ջուրն ընդունելու (տեղափոխելու) համար: Ինչ վերաբերում է Ընկերության պնդմանն առ այն, որ իրեն չպատկանող հիշյալ հիդրոկառույցներն անհրաժեշտ չեն Կայանի շահագործման համար, ապա այն անհիմն է, ինչն ըստ էության փաստվել է նաև սույն վարչական վարույթի ընթացքում համապատասխան նախագծային կազմակերպությունների ներկայացուցիչների հետ տեղի ունեցած քննարկման ընթացքում: Ավելին, վերջիններիս կողմից հավաստվել է նաև, որ խնդրո առարկա գլխամասային կառույցի բացակայության դեպքում անհրաժեշտ կլինե՞ր ապահովել այլ նախագծային լուծումներ: Ընկերությունը, ինչպես 2017 թվականի մայիս ամսին (Կայանը բնական ջրահոսքի վրա կառուցված փոքր հիդրոէլեկտրակայանների շարքին դասելու համար համապատասխան փոփոխություններ կատարելու համար Հանձնաժողով դիմելիս), այնպես էլ սույն վարչական վարույթի ընթացքում Հանձնաժողով չի ներկայացրել խնդրո առարկա հիդրոկառույցները Կայանի և ջրանցքի շահագործման համար անհրաժեշտ չլինելու վերաբերյալ նախագծային հիմնավորումներ՝ համապատասխան փորձաքննություններով,

- Մեթոդիկայի իմաստով Կայանը չի հանդիսանում և չի հանդիսացել բնական ջրահոսքերի վրա կառուցված փոքր հիդրոէլեկտրակայան, քանի որ օգտագործել է այլ անձի պատկանող՝ պետական սեփականություն հանդիսացող հիդրոկառույցներ,
- Ընկերությունը 2017 թվականի հունիսի 17-ից մինչև 2019 թվականի հուլիսի 1-ն ընկած ժամանակահատվածում Կայանից առաքված էլեկտրական էներգիայի դիմաց վճարվել է ավելի բարձր սակագնով: Մասնավորապես՝ նշված ժամանակահատվածում Ընկերությանը Կայանից առաքված էլեկտրական էներգիայի դիմաց ավել է վճարվել շուրջ 400 միլիոն դրամ (առանց ավելացված արժեքի հարկի), այդ չափով բաշխման ցանցի՝ «Հայաստանի էլեկտրական ցանցեր» փակ բաժնետիրական ընկերության մոտ առաջացնելով վնաս, որը, համաձայն գործող կարգավորումների, ներառվել է «Հայաստանի էլեկտրական ցանցեր» փակ բաժնետիրական ընկերության կողմից սպառողներին վաճառվող էլեկտրական էներգիայի սակագնում: Հետևաբար անհրաժեշտ է ապահովել նշված գումարի վերադարձը սպառողներին՝ «Հայաստանի էլեկտրական ցանցեր» փակ բաժնետիրական ընկերության կողմից վերջիններիս մատակարարվող էլեկտրական էներգիայի սակագներում այն հաշվի առնելու միջոցով, ինչպես նաև սույն թվականի հուլիսի 1-ից Կայանից առաքվող էլեկտրական էներգիայի արժեքը հաշվարկելիս կիրառել ոռոգման համակարգի վրա գործող փոքր հիդրոէլեկտրակայանների (որպիսին ներկայումս հանդիսանում է Ընկերությունը) համար նախատեսված սակագինը, և նշված պահանջները, հանրային շահից ելնելով, համարել անհապաղ կատարման ենթակա,
- Ընկերությունը խախտել է №0322 լիցենզիայի՝ 2017 թվականի մայիսի 3-ի դրությամբ գործող խմբագրությամբ պայմանների 6.15 կետի պահանջը, այն է՝ Հանձնաժողով է ներկայացրել ոչ հավաստի տեղեկատվություն՝ Կայանը սնուցող կառույցների՝ Ընկերությանը պատկանելության վերաբերյալ, մասնավորապես Ախուրյանի աջափնյա ջրանցքի գլխամասային հիմնական կառուցվածքները հանդիսանում են պետական սեփականություն, ինչը հանգեցրել է սպառողների՝ արդարացի սակագնով էլեկտրական էներգիա ստանալու իրավունքի և էներգետիկայի բնագավառում այլ լիցենզավորված անձի՝ «Հայաստանի էլեկտրական ցանցեր» փակ բաժնետիրական ընկերության օրինական շահերի խախտման,

հիմք ընդունելով «Էներգետիկայի մասին» օրենքի 42-րդ հոդվածի 1-ին և 11-րդ մասերը, «Նորմատիվ իրավական ակտերի մասին» օրենքի 1-ին հոդվածի 2-րդ մասը, 28-րդ, 33-րդ և 34-

րդ հոդվածները, Հանձնաժողովի 2015 թվականի ապրիլի 22-ի №88Ն որոշումը՝
Հանձնաժողովը որոշում է.

1. №0322 լիցենզիայի պայմանների՝ 2017 թվականի մայիսի 3-ի դրությամբ գործող խմբագրությամբ 6.15 կետի խախտման համար Ընկերությանը տուգանել 1,000,000 (մեկ միլիոն) դրամ գումարի չափով,
2. Հանձնաժողովի՝
 - 1) 2009 թվականի հուլիսի 15-ի «Անի» բաց բաժնետիրական ընկերությանը «Ջրաձոր» փոքր հիդրոէլեկտրակայանում էլեկտրական էներգիայի (հզորության) արտադրության լիցենզիա տրամադրելու մասին» №375Ա որոշման 1-ին կետում և 2-րդ կետով հաստատված հավելվածի 5-րդ կետում «Ախուրյան գետի վրա» բառերը փոխարինել «Ախուրյան գետի աջ ափին գտնվող ոռոգման ջրանցքի վրա» բառերով, իսկ «(բնական ջրահոսք)» բառերը՝ «(ոռոգման համակարգ)» բառերով.
 - 2) 2019 թվականի մայիսի 29-ի «Փոքր հիդրոէլեկտրակայաններից առաքվող էլեկտրական էներգիայի սակագները սահմանելու մասին» №160Ա որոշման 133-րդ կետում «24.276» թիվը փոխարինել «16.181» թվով, իսկ «29.131» թիվը՝ «19.417» թվով:
3. «Հաշվարկային կենտրոն» փակ բաժնետիրական ընկերությանը՝ մինչև 2019 թվականի օգոստոսի 16-ը կատարել Կայանից 2017 թվականի հունիսի 17-ից մինչև 2019 թվականի հունիսի 30-ն առաքված էլեկտրական էներգիայի դիմաց «Հայաստանի էլեկտրական ցանցեր» փակ բաժնետիրական ընկերության կողմից Ընկերությանը կատարված վճարումների վերահաշվարկ՝ կիրառելով ոռոգման համակարգի վրա գործող փոքր հիդրոէլեկտրակայանների համար նախատեսված սակագները՝ ըստ համապատասխան ժամանակահատվածների, և ներկայացնել Ընկերությանը, «Հայաստանի էլեկտրական ցանցեր» փակ բաժնետիրական ընկերությանը և Հանձնաժողովին:
4. «Հայաստանի էլեկտրական ցանցեր» փակ բաժնետիրական ընկերությանը և Ընկերությանը՝ ըստ «Հաշվարկային կենտրոն» փակ բաժնետիրական ընկերության կողմից սույն որոշման 3-րդ կետի համաձայն կատարված վերահաշվարկի՝ այն ստանալուց հետո 15 օրվա ընթացքում կազմել Ընկերության պարտավորությունների մարման ժամանակացույց՝ մինչև 2021 թվականի փետրվարի 1-ը գործողության ժամկետով՝ պատճենը ներկայացնելով Հանձնաժողովին:
5. Ընկերությանը և «Հայաստանի էլեկտրական ցանցեր» փակ բաժնետիրական ընկերությանը՝ սույն որոշման 3-րդ կետի համաձայն կատարված վերահաշվարկին

համապատասխան՝ ապահովել համապատասխանաբար գումարների վերադարձը և դրանց ստացումը՝ սույն որոշման 4-րդ կետում նշված ժամանակացույցով սահմանված ժամկետներում և չափերով:

6. Ընկերությանը՝ սույն որոշումն ուժի մեջ մտնելու պահից մեկամսյա ժամկետում որոշման 1-ին կետով նախատեսված գումարը 900005242327 հաշվեհամարով փոխանցել Հայաստանի Հանրապետության պետական բյուջե:
7. Մահմանել, որ սույն որոշման 2-5-րդ կետերը ենթակա են անհապաղ կատարման:
8. Սույն որոշումն ուժի մեջ մտնելու պահից երկամսյա ժամկետում այն կարող է բողոքարկվել Հանձնաժողով կամ Հայաստանի Հանրապետության վարչական դատարան:
9. Սույն որոշումն ուժի մեջ է մտնում 2019 թվականի օգոստոսի 1-ից, իսկ դրա 2-րդ կետի 1-ին ենթակետի գործողությունը տարածվում է 2017 թվականի մայիսի 17-ից, 2-րդ ենթակետի գործողությունը՝ 2019 թվականի հուլիսի 1-ից ծագած հարաբերությունների վրա:

**ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՀԱՆՐԱՅԻՆ
ԾԱՌԱՅՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ ԿԱՐԳԱՎՈՐՈՂ
ՀԱՆՁՆԱԺՈՂՈՎԻ ՆԱԽԱԳԱՀ՝**

Գ. ԲԱՂՐԱՄՅԱՆ

ք. Երևան
-- հուլիսի 2019թ.